

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.045/2011/7. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Gyovai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gyovai Sándor ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek, - dr. Farkas Csaba ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti lakos alperes ellen tagdíj megfizetése iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2010. október 12. napján kelt 1.P.21.199/2010/5. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 7.500,-(Hétezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperes tagja volt a felperesi kamarának és 2007. január 10. napján keltezett nyilatkozata szerint a tagsági jogviszonyát a jogszabályváltozás ellenére 2007. március 1. napja után fent kívánta tartani. 2007. január 1. napjától kezdődően 2009. július 31. napjáig a kamarai tagdíjat nem fizette meg. A felperes írásban felszólította a tagdíjhátralék rendezésére, amely nem vezetett eredményre. A **felperes** ... Megyei Területi Szervezetének Elnöksége 2009. július 31. napján határozatával az alperes kamarai tagságát megszüntette és ismételten felhívta a díjtartozás megfizetésére, azonban a felszólításban foglaltaknak az alperes továbbra sem tett eleget.

A felperes a fizetési meghagyás kibocsátásával indult, majd perré alakult eljárásban 47.900,-Ft és 2008. április 16. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy a tagsági jogviszonyt fenntartó nyilatkozat kizárólag szándéknyilatkozat volt. Ezt követően tagfelvételi kérelmet nem terjesztett elő, vagyis a kötelező tagság megszűnése után

nem kérte felvételét a köztestületbe. Hivatkozott arra, hogy a **(felperes neve)** alapszabályát nem fogadta el, és a létesítő okirat 63. pontja szerint 6 hónap tagdíjfizetési kötelezettség elmulasztása esetén a felperesnek a kamarai tagsági jogviszonyát mindenképpen meg kellett volna szüntetnie.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 47.900,-Ft-ot és ezen összeg után 2008. április 16. napjától járó késedelmi kamatát, valamint 22.500,-Ft perköltséget. Indokolásában kifejtette, az alperes a tagsági jogviszonyt fenntartó nyilatkozatával az önkéntes alapon működő szakmai kamarai tagságát fenntartotta a 2006. évi XCVII. törvény hatályba lépését követő időre. Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az alperes az alapszabályra nemmel szavazott és azt magára nézve nem tartotta kötelezőnek. A rendelkezésre álló okiratokból megállapíthatóan a küldöttgyűlés az alapszabályt elfogadta, és ha az alperes az abban foglaltakkal nem értett egyet, a tagsági viszonyáról lemondhatott volna. A szakmai kamara tagjának kötelezettsége a kamarai tagdíj megfizetése. A bíróság álláspontja szerint az irányadó törvényi rendelkezés, valamint a létesítő okirat szövegezéséből arra lehet következtetni, hogy a tagdíjfizetés elmulasztása esetén a kamarai tagság megszüntetése a felperesi kamara mérlegelésétől függ, és az a felperesre nézve nem lehet kötelező és automatikus. A 6 hónapi tagdíj nemfizetése és az ezt követő írásbeli felszólításra történő fizetés elmulasztása csupán feltétele a tagsági jogviszony megszüntetésének, amelyre ténylegesen 2009. július 31. napján került sor. Ezen időpontig azonban az alperes az általa nem vitatott mértékű hátralékot köteles megfizetni késedelmi kamatával együtt.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, elsődlegesen kérte annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását. Ismételten előadta, a szándéknyilatkozat aláírása valójában azt a célt szolgálta, hogy a kamara fel tudja mérni, van-e létjogosultsága a köztestület fenntartásának, illetve milyen létszámú tagsággal fog működni. Csatolta az alakuló ülésről 2006. október 26. napján készült jegyzőkönyvet. Álláspontja szerint nem őt terheli annak bizonyítása, hogy az alapszabályban foglaltakat nem fogadta el. A szándéknyilatkozat aláírásakor a létesítő okirat tartalmát nem ismerhette, amelynek hiányában nem vállalhatta felelősséggel a kamarai tagságot sem. Másodlagosan az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a tagdíjhátralék 6 hónapra történő mérséklését kérte. Kiemelte azt az alapszabályi rendelkezést, amely szerint a tagdíjnyilvántartó jelzése alapján az elnök írásban rendelkezik a tagok sorából való törléséről annak, akinek 6 hónapot meghaladó tagdíjhátraléka keletkezik. Véleménye szerint a felperesnek nincs mérlegelési lehetősége ha ilyen mértékű tagdíjhátralék felhalmozásról tudomást szerez, köteles a tagsági jogviszonyt megszüntetni. A felperes mulasztott, amikor a maga által megalkotott alapszabály rendelkezéseit nem tartotta be, és saját felróható magatartására alapítottnan előnyöket nem szerezhet. Harmadlagos fellebbezési kérelme a késedelmi kamat mérséklésére irányult. Mellékelte a tagsági jogviszonyának megszüntetéséről szóló határozatot, amely 47.900,-Ft tartozást rögzít 8 nap teljesítési határidő mellett, vagyis az elsőfokú bíróság tévesen kötelezte ezt megelőző időponttól kamatfizetésre.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével a tényállást helyesen állapította meg és ebből az irányadó jogszabályoknak megfelelő jogkövetkeztetésre jutott. Az ítélet egyetért az elsőfokú ítélet indokaival, ezért azt a Pp. 253. § (2) bekezdése, illetve a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján indokainál fogva hagyta helyben.

Az alperes fellebbezése kapcsán rámutatni kíván a következőkre:

A Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. évi XXVII. törvény 20. § (1) bekezdése tartalmazta, hogy orvosi diplomához kötött tevékenységet csak a **felperes neve** tagja folytathatott, vagyis az orvosi tevékenységet folytatók számára kötelező volt a köztestületi tagság. E törvényi rendelkezést váltotta fel az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2007. április 1. napján hatályba lépett 2006. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Ekt.), amely az önkéntes tagságon alapul. Nyilvánvaló, hogy 2007. év elején a köztestület és tagjai tudomással bírtak az új törvényi szabályozásról, és annak hatályba lépése előtt átmeneti állapot alakult ki. Az Ekt. 32. § (1) bekezdése előírja: Valamennyi, e törvény hatálya alá tartozó szakmai kamarai tag 2007. január 1. és március 1. napja között - a Kamarai Országos Elnökséghez intézett - egyoldalú, írásbeli nyilatkozattal fenntarthatja kamarai tagsági jogviszonyát. A tagsági viszonyt fenntartó nyilatkozattétel hiányában a kamarai tagsági viszony 2007. április 1. napján megszűnik. A tagságot fenntartó nyilatkozat érvényességéhez a kamara külön elfogadó nyilatkozata nem szükséges.

Az alperes 2007. január 10. napján írásban benyújtott nyilatkozatával a tagsági jogviszonyát fenntartotta. Tévesen hivatkozott fellebbezésében arra, hogy szándéknyilatkozata csupán előzetes felméréshez szolgált alapul, ugyanis a nyilatkozata nem ezt tartalmazta. Az új alapszabályt a közgyűlés elfogadta, annak rendelkezései a kamarai tagokra kötelezőek. Amennyiben a felperes nem értett egyet a létesítő okirat tartalmával, a tagsági jogviszonyát lemondással bármikor megszüntethette volna az Ekt. 18. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

Az Ekt. 14. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a szakmai kamara tagja egyéb feltételek fennállása esetén az lehet, aki az alapszabályban meghatározott módon a kamarai tagdíjat megfizeti. A törvény megjelöli azokat az okokat, amelyek megvalósulása esetén a tag tagsági jogviszonya megszűnik. Az Ekt. 18. § (1) bekezdés b) pontja alapján ilyen ok a 14. § (1) bekezdésében foglaltak megsértése, míg a **felperes neve** alapszabályának 63. pontja előírja: hat havi tagdíjfizetési kötelezettség előzetes felhívás ellenére történő elmulasztása kizárást eredményez. Tévesen hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy a tagdíjfizetési kötelezettség elmulasztása automatikusan megszünteti a tagsági jogviszonyt. Annak ugyanis előfeltétele a kamara részéről a kizárásra irányuló eljárás lefolytatása,

amelynek időpontja és foganatosítása a mérlegelésétől függ. Amennyiben ezen eljárásra sor kerül, az Ekt. 18. § (3) bekezdése értelmében a területi szervezetnek írásban, indokolt határozattal kell rendelkeznie a tagsági jogviszony megszüntetéséről, amellyel szemben jogorvoslatnak van helye.

Az alperes 2007. március 1. napjától a tagsági jogviszony megszűnésének időpontjáig, azaz 2009. július 31. napjáig a tagdíjfizetési kötelezettségének nem tett eleget. A tagdíj mértéke 2008. december 31. napjáig havonta 1.500,-Ft, 2009. január 1. napjától havonta 1.700,-Ft volt, vagyis 31 hónapra 47.900,-Ft hátraléka keletkezett. Az alapszabály 2. fejezet 15/d pontja szerint a tag a tagdíjat határidőre köteles megfizetni. Miután a tagdíj havi összegben van megállapítva, nyilvánvalóan, hogy havonta vált esedékessé és ennek elmulasztása miatt az alperes késedelembe esett. A Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján a pénztartozás esetében a kötelezett a késedelembe esés időpontjától kezdve akkor is köteles a késedellemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot fizetni, ha a tartozás egyébként kamatmentes. A késedelmi kamat kezdő időpontja az időszakonként visszatérő szolgáltatás esetén a középarányos időpont. Nincs jelentősége annak, hogy a tagsági jogviszony megszüntetéséről rendelkező határozatban a területi szervezet csupán a tőkeösszeg megtérítésére hívta fel a felperest, mert a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem tartalmazza a kamatkövetelést. A késedelmi kamatkövetelés elbírálása körében méltányosságnak nincs helye, a Polgári törvénykönyv rendelkezése szerint a késedelmi kamat a késedelmes teljesítés gyakorlatilag objektív következménye (BDT 2000. 303. jogeset).

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles a felperes másodfokú eljárás során felmerült költségét megtéríteni a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján. A költség a jogi képvisellel merült fel, ennek mértéke a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontján, valamint az (5) bekezdésén alapul.

S z e g e d, 2011. április hó 11. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Dr. Kasza Ferenc sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró